

Cançó de la pluja

Josep Maria de Sagarra

No sents, cor meu, quina pluja més fina?
Dorm, que la pluja ja vetlla el teu son...
Hi ha dues perles a la teranyina,
quina conversa la pluja i la font!
No sents, cor meu, quina pluja més fina?

No sents, cor meu, quin plorar i quin cantar?
Canten les gotes damunt la teulada,
ploren les gotes damunt del replà...
Gotes de pluja, gardènia que es bada...
No sents, cor meu, quin plorar i quin cantar?

¿No sents, cor meu, quina pau més divina,
amb la música dels núvols desfets?
Pluja de nit, delicada veïna,
dentetes d'aigua en els vidres quiets...
No sents, cor meu, quina pau més divina?

¿No sents, cor meu, que la pena se'n va,
dintre aquest plor de la pluja nocturna,
i les estrelles somriuen enllà?
Enllà somriu un mantell tot espurna...
No sents, cor meu, que la pena se'n va?

No sents, cor meu, quina pluja més fina?
No sents, cor meu, quin plorar i quin cantar?
No sents, cor meu, quina pau més divina?
No sents, cor meu, que la pena se'n va?
No sents, cor meu, quina pluja més fina?

DE SAGARRA, Josep Maria (1998): *Poesia 1-5*. València: Tres i Quatre,
Col·lecció: Obra completa de Josep Maria de Sagarra.